

חַתִּי"ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת תְּזַרְיֶעַ-מִּצְוֵרַע כ"ט נִיסָן ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

לומדים כעת עוד על טהרת המצרע.
מה קורה אם אדם עני ולא יכול לקנות שלושה כבשים לקרבן? התורה אומרת שהוא יכול להקריב כבש אחד ושתי צפורים במקום זה. (הוא עדין צריך להקריב את הסלת והשמן).

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"מ-קמ"ד

בתהלים של היום ישנו פסוק שכלכם מכירים טוב, בגלל שאומרים אותו מדי יום בסיום התפלה:
"אף צדיקים יודו לשמוך". בשנת תשד"מ הרבי בקש שכלם, לא רק חסידים, יאמרו את הפסוק הזה אחר התפלה וגם יאמרו לפני התפלה "הריני". אמירת פסוקים אלו תסייע להביא שלום לעולם.

ישנו ספור מיחד כשהחלו במנהג זה:

בשנת תשד"מ לא היה הרבה שלום בין המדינות. כדי לסייע בכך, בשיחה לכבוד י"ט כסלו, הרבי אמר שכל יהודי צריך לומר "הריני מקבל" לפני התפלה ו"אף צדיקים" אחרי התפלה, לא משנה באיזה נסח הם מתפללים. הרבי אמר שלמרות שבאשר הרבי הקודם שלח שליחים למרוקו ולתוניסיה הוא הורה להם שלא לשנות מהמנהגים שם, הוא בכל זאת מבקש שיוסיפו את שתי השורות הללו. באמת, הרבי אמר, זה אינו מנהג חדש היות ופסוקים אלו מופיעים בסדור של הרמב"ם של האריזל וצדיקים אחרים.

הבחורים התמימים שהיו שלוחים במרוקו, הלכו לבתי כנסת ביום המחרת כדי לומר לאנשים להתחיל לומר את הפסוקים האלה. ובגלל שהרבי אמר שזה חשוב, אחד מהם העלה רעיון שאולי הם יוכלו להדביק דף עם הפסוקים האלו לסדורים בבתי הכנסת ובתי הספר, מתוך כבוד לרבי המורים בבתי הספר והגבאים בבתי הכנסת אפשרו להם לעשות זאת למרות שהתפללו בנסח אחר. אחד מהתמימים מצא את הפסוקים בסדור מרוקאי שהדפס לפני כ-200-300 שנה. והיהודים המרוקאים הרגישו טוב יותר מכיון שבדיוק כמו שאמר הרבי, זה לא מנהג חדש, זה באמת היה הנסח שלהם. התמימים החליטו שהם צריכים ללמד את הפסוקים לכל ילדי צבאות ה'. הם השתמשו במנגינה של

צבא מרוקו שכלם הכירו ושרו את הפסוקים במנגינה זו. כל הילדים אהבו מאוד לשיר זאת. התמימים קוו שכפי ששרים האדרת והאמונה במנגינה שלקוחה מההמנון הצרפתי, הם גם יוכלו להעלות את השיר הזה לקדשה. כמה חדשים מאחר יותר, כשהם סימו את תפקידם במרוקו, הם חזרו ל770, בשמחת תורה תשמ"ה. הם הביאו אתם כמה ילדים שיוכלו לראות את הרבי. במוצאי שמחת תורה, בחורים לקחו את הילדים כדי לקבל בוס של ברכה. כשהרבי מזג יין, הוא בקש מהילדים לבוא ולשיר "הריני מקבל" לכל מי שנמצא שם.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ג (כ"ט ניסן שנה פשוטה)

כאשר יהודי מתבונן סביבו בעולם, הוא יודע שהוא מסתכל על ה', כפי שהוא מסתתר "בלבושים" יתכן ונתבונן בהרים, או בנהרות שזופים. אבל באמת, אנו מתבוננים בה' שמסתתר בפנים. אם נתרגל זאת מידי יום ונחשוב על כך הרי שכל דבר בעולם, יזכיר לנו על מציאות ה'. כך נדע שה' משגיח על כל דבר שאנו עושים ונקפיד ללמד תורה כראוי ולקיים גם את כל המצוות. זוהי יראת שמים, לחשש מלצער את ה'. בלמוד שני הפרקים האחרונים בתניא זה הידע שהתוסף לנו. היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שאם אנו באמת מנסים, ביכלתנו להשיג סוג נעלה יותר של יראת שמים. אם מתנהגים באופן שחשים את ה' יותר, אז זו יראה עילאה, יראת שמים עוד יותר גבוהה מאשר קודם. כדי המצות שלנו יעלו לה' עליהן להיות בעלות שתי "כנפים" כמו צפור שעפה למעלה.

מפרק מ"א עד עכשיו למדנו על כך שליהודי צריכה להיות יראת שמים. דברנו על שני סוגי יראת שמים - הסוג הרגיל (יראה תתאה) והסוג הנעלה יותר (יראה עילאה) עד סוף פרק נ' אנו הולכים ללמד על דרכים רבות שבהם האדם יכול לאהב את ה'.

היום לומדים על שני סוגי אהבה.

אדם יכול לאהב את ה' באהבה רבה שהיא כמו אש. הבונה שהוא כל כך כל כך אוהב את ה', כמו האש שמנסה להתרומם בכל פעם יותר גבוה ויותר גבוה (אדם יכול לחוש זאת בעצמו, אבל ה' יכול לעזר שתהיה לו כזו אהבת ה') אבל כדי להגיע לאהבה רבה אדם חייב קודם כל שתהיה לו יראת שמים. או אדם יכול לחשב הרבה על ה', עד שבמקום לאהב ממתקים או משחקים הוא רק אוהב את ה'. הוא חושב על כך שכל דבר בעולם זה מה' ומשתמש בכל האהבה שיש לו לדברים אחרים רק כדי לאהב את ה'. וזו נקראת אהבת עולם.

אבל מה לגבי מי שלא אוהב כלום? האם הוא יכול ללמד לאהב את ה'? האדמו"ר הזקן אומר שכן, ונלמד על כך בהמשך התניא.

היום הוא היום הארבעה עשר לעמר

האדמו"ר הזקן אמר מאמר לצמח צדק שנקרא "להבין ענין נפש אלקית" (על הנשמה). המאמר הזה מבסס על פסוק מתוך עלית שלישי בפרשת קדושים "לא תאכלו" (שהיה בחמש של כ"ט ניסן בשנה בה נכתב ה"היום יום").

אחרי המאמר, האדמו"ר הזקן אמר "נו, אמור משהו שיעשה את המאמר יותר געשמאק (עם טעם). אז הצמח צדק כתב את המאמר והכניס את התוספות שלו בסוגרים.

מאחר יותר האדמו"ר הזקן אמר להפוך את הערות הצמח צדק בחלק מהמאמר ולהוציא אותם מהסוגרים – שיהיו פשוט כמו חלק ממאמר שאמר האדמו"ר הזקן.

שנים רבות אחר כך, מאמרים מהרבי המהר"ש נערכו לספר שנקרא "לקוטי תורה לג' פרשיות (מאמרים לשלשת הפרשיות הראשונות בתורה). הרבי הרש"ב אמר להשתמש במאמר המזכר לעיל של האדמו"ר הזקן והצמח צדק בתור הקדמה לספר של הרבי המהר"ש.

ספר המצוות / מצות עשה קפ"ז, לא תעשה מ"ט, עשה קפ"ח, לא תעשה נ"ט.

בספר המצוות היום לומדים חמש מצוות:

1. **מצות עשה קפ"ז** – יש להרוג את שבעת העמים שחיים בארץ ישראל אם הם אינם מקיימים את שבע מצוות בני נח. (דוד המלך קיים מצוה זו).
2. **מצות לא תעשה מ"ט** – אסור להשאיר אף אחד מהם בחיים, בגלל שהם יגרמו ליהודים לעבור עברות.
3. **מצות עשה קפ"ח** – יש למחות את עמלק.
4. **מצות עשה קפ"ט** – לזכור את מה שעמלק עשה לעם היהודי
5. **מצות לא תעשה ס"ט** – אסור לשכח את זכר עמלק

רמב"ם / הלכות מלכים פרקים ד-ו

פרק ד' – לומדים על הזכיות של מלך יהודי. מתר לו לגבות מסים, לשכר את מי שרוצה כדי לעבד עבדו, לבחור משרתים. בהלכה י' הרמב"ם מזכיר שעל המלך להחליט את ההחלטות האלו לשם שמים כדי למלא את רצונו של ה'.

בפרק ה' – לומדים על מלחמת מצוה – אחת מהמלחמות האלו היתה המלחמה נגד עמלק כמובן. מלחמה נוספת הנחשבת מלחמת מצוה היא כדי לכבש חזרה חלקים מארץ ישראל. הרמב"ם גם מלמדנו את החשיבות של ארץ ישראל. ישנה קדשה רבה כאן, בארץ ישראל ולכן אסור לעזב את ארץ ישראל סתם כך ללא סבה טובה כמו למוד תורה או נשואין. הרמב"ם מלמדנו שהחכמים נהגו לנשק את אדמת ארץ ישראל מרב אהבתם אליה. אנו מיחלים ומקוים לבואם של כל היהודים לארץ ישראל יחד עם משיח צדקנו.

בפרק ו' – לומדים כיצד יש להלחם במלחמות עבדו עם ישראל. קודם כל יש לשאל את תושבי המקום אותו רוצים לכבש האם הם רוצים לכרות עמנו ברית שלום ולקיים את שבע מצוות בני נח.

כְּאִשֶּׁר צָרִים (מְצוּר) עַל הָעָרִים שֶׁלָּהֶם יֵשׁ לְהַשְׁאִיר פֶּתַח יְצִיאָה כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְבָרַח, כִּן אֶפְשֶׁר לְכַבֵּשׁ אֶת הָעָרִים בְּלִי לְהִלָּחֵם בָּהֶם.

אֶפְלוּ בְּשַׁעַת מִלְחָמָה אֲסוּר לְהִשְׁחִית דְּבָרִים לְלֹא סִבָּה (בִּל תִּשְׁחִית) מִלְחָמָה שֶׁל יְהוּדִים הִיא מִלְחָמַת קוּדֶשׁ וְלִכֵּן מִתֵּר לְהִלָּחֵם בָּהּ אֶפְלוּ בְּשַׁבָּת.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / פְּרָקֵי אָבוֹת

בְּמִשְׁנֵה ו' בְּפָרָק הָרִאשׁוֹן שֶׁל פְּרָקֵי אָבוֹת לומְדִים שֶׁר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרֻחִיָּה אָמַר "עֲשֵׂה לָךְ רַב וְקַנְיָה לָךְ חֵבֵר, וְהוֹי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת"

הַמְשַׁמְעוֹת הַפְּשׁוּטָה הִיא שְׁצָרִיךְ לְהִיטֵר לְאָדָם רַב שְׂיִלְמַד אוֹתוֹ אִיךְ לְחַיֹּת וְחֵבֵר שְׂיַעֲזֹר לוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

הָאָדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן הַסְּבִיר מְאָמַר זֶה לְצַמַּח צְדָק בְּאֶפְסוֹן אַחֵר. כְּאִשֶּׁר הַצַּמַּח צְדָק הַתְּחִיל לְכַתֵּב נִגְלָה וְחֲסִידוֹת בְּהִיטוֹ בֶּן 12 בְּלִבָּד.

שְׁהַקְנֵה- הָעֵט , יְהִיָּה לָךְ חֵבֵר. הַפְּנֹנָה שֶׁתְּכַתֵּב אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאַתָּה לומֵד, וְהַדְּבָר יַעֲזֹר לָךְ לְקַיֵּם אֶת הַנְּלִמָּד.

הֲאִם קוֹרָה לְעֵתִים שְׁקַשָּׁה לָכֶם לְזַכֵּר הַלְכוֹת מְסוּיִימוֹת? הַפְּכוּ אֶת הָעֵט (הַקְנֵה) לְחֵבֵר שְׁלָכֶם. כְּתִבוּ אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁאַתֶּם שׁוֹכְחִים וְהַדְּבָר יַעֲזֹר לָכֶם לְזַכֵּר וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים כְּמוֹ שֶׁה' רוֹצֵה.